

Med Raul Castros ord

I sitt inledningsanförande konstaterade Raul Castro att avskaffandet av ransoneringsboken och dess subventioner föranlett allra flest inlägg och debatt under det massiva rådslaget. Och, sade han, det ligger i sakens natur, två generationer kubaner har levt med detta som kom till för att förhindra spekulation och hamstring i svåra tider. Men det har givit upphov till svart marknad, blivit en oproportionellt tung börda för ekonomin och har minskat arbetsmotivationen. Problemet nu är inte frågan om detta ska avskaffas utan hur och i vilken takt. Samtidigt är det grundläggande för att de andra förändringarna ska kunna uppnå sitt syfte. Det hänger ihop med avskaffandet av dubbla valutan och med att rätta till lönesystemet så att lönen/inkomsten avspeglar arbetets samhällsnytta.

”Ingen vid sunda vätskor skulle komma på tanken att i ett slag avskaffa ransoneringen av subventionerade basvaror

utan att först skapa förutsättningar för detta, genom andra förändringar för att öka produktiviteten i arbetet, uppnå en stabil produktionsnivå och ett utbud av basvaror till priser som är överkomliga för alla.”

Det handlar inte om chockterapi, ingen ska lämnas åt sitt öde. I stället för att subventionera varor ska de få stöd som behöver det. Det handlar om att överge den överdrivna millimeterrättvisa som begränsat produktivkrafternas utveckling och att vidta åtgärder som ska återupprätta arbetets värde och dess betydelse för folks levnadsstandard.

Det handlar om att öka och flexibilisera den icke statliga sektorn, inte om att privatisera samhällelig egendom utan om politisk och ekonomisk decentralisering. För att underlätta bygget av socialism ska staten främja ökad effektivitet och behålla kontrollen över grundläggande produktionsmedel som hela folkets egendom, men göra sig av med verksamheter som inte är av strategisk betydelse. Kostnadsfri utbildning och hälsovård, socialt skyddssystem, landet självständighet, lag och ordning ska garanteras.

Ett av världen lugnaste länder

Apropå lag och ordning konstaterade Raul Castro att Kuba ett av världen tryggaste och lugnaste länder utan knarkhandel och organiserad brottslighet, utan tiggande barn eller vuxna, utan barnarbete, hästchocker mot arbetare, studenter eller andra grupper, utan utomrättsliga avrättningar, hemliga fängelser och tortyr. ”Ändå riktas sådana kampanjer mot oss utan något som helst bevis. Avsiktligt undanhålls hur Kuba lever upp till grundläggande mänskliga rättigheter som världens folkflertal inte ens vågar drömma om.”

”Vår överdrivet centraliserade modell ska med arbetarnas deltagande övergå till ett decentraliserat system, med socialistisk planering och reglering som beaktar marknadstendenserna i en flexibel och ständigt uppdaterad plan. Vi behöver få bort den tröghet, de knutar som stoppar produktionskrafternas utveckling.”

Byråkratin måste bort

Raul Castro kritiserade hårt byråkratin och hur förändringar blockerats tidigare: ”De beslut denna kongress fattar får inte gå samma öde till mötes som tidigare, där beslut glömts bort och lämnats utan åtgärd”. som så mycket av vad Fidel tagit upp ända sedan 80-talets kampanj för att rätta till fel och misstag. Bland annat behovet av att partiet avgränsar sig från den statliga förvaltningen för att istället ägna sig åt sin uppgift som moralisk och politisk kraft.

Men ingen ska tro att dessa riktlinjer om de antas av nationalförsamlingen kommer att utgöra ett universalmedel. Självklart blir inte allt perfekt, och det som verkar perfekt idag är det inte imorgon på grund av nya omständigheter,

Fortsatt kamp mot USAs maktanspråk

Raul Castro avslutade med att påminna om att det inte finns något slut i sikte på den globala ekonomiska kris som också påverkar Kuba. Inte heller på klimatförändringarna. Eller på USA-NATOs krigspolitik mot tredje världen. De tvingar på FN sina egna dubbla måttstockar, de använder sina mäktiga mediekoncerner för att dölja sanningen och förvanska den till hycklande fars för att lura allmänna opinionen. ”Vi tar avstånd från maktmedel, angrepp, erövringskrig, slöseri med naturtillgångar och utsugning av människan, och fördömer all terrorism.”

Samma blockad, samma skäl, då som nu

Och till sist, USAs allt påverkande blockad, som den kubafobiska kunskapsregimen ständigt bortser från: Detta är blockadens syfte, som det beskrivs av USAs regering för över 50 år sedan, 6 april 1960, ett år innan Grisbuktsinvasionen:

”Folkflertalet stöder Castro. Det finns ingen effektiv politisk opposition. Enda sättet att besegra dem är att genom ekonomiska svårigheter och armod framkalla missnöje och missmod. Vi måste snabbt genomföra åtgärder för att försvaga ekonomin och förvägra Kuba pengar och varor så att lönerna sänks nominellt och realt, framkalla hunger och förtvivlan så att regeringen störtas.”

Så har det pågått i 50 år av umbäranden och lidande och terrorangrepp som dödat 3 500 och lemläst 2 000. Men vårt folk har förstått att göra motstånd och försvara sin revolution och kommer att fortsätta så.

Vi har fått utstå obevekliga kampanjer om brott mot mänskliga rättigheter, samordnade av USA och ett antal europeiska länder. De kräver villkorslös underkastelse och omedelbar nedmontering av vår socialistiska regim och uppmanar, vägleder och stöder femtekolonnare till lagbrott. Vi kommer aldrig att förvägra folket rätten att försvara sin revolution.”

Eva Björklund

